

Melanie

Sketch

Ingrid Vloemans

Uitgegeven bij ALMO B.V.B.A.
Auteursbureau
Tel: 03/260 68 10
E-mail: info@almo.be

Ingrid Vloemans
Beemdenstraat 17
2300 Turnhout
Gsm: 0495 64 11 55

Korte inhoud:

Melanie, een simpele oudere vrouw ontmoet op een zitbank in het park een rechercheur.

Samen beginnen ze een onschuldige babbel.

Melanie beseft echter niet dat ze daardoor het criminele verleden van haar nieuwe geliefde uit de doeken doet.

Personages: 1 man en 1 vrouw

MELANIE – Oudere vrouw. Simpel gekleed. Een beetje wereldvreemd.

RECHERCHEUR – Oudere man. Vriendelijk. Rustig type. Klassiek gekleed.

Decor:

Een zitbank in het park of op een plein.

Speelduur:

20 minuten

MELANIE: *(Komt hijgend op en gaat naar de zitbank)* Amaai, puf, dat is niets meer voor mij, zover te voet. Ik ga me hier even op de bank zetten.

RECHERCHEUR: *(Komt op wanneer Melanie op de bank zit)* Goedemiddag.

MELANIE: Goedemiddag.

RECHERCHEUR: Mag ik u even lastigvallen?

MELANIE: Lastigvallen?

RECHERCHEUR: Nee, het is niet wat u bedoelt! Ik ben van de gerechtelijk politie *(Toont zijn badges)* Kijk ik heb hier een foto en wilde u even vragen of u deze persoon kent?

MELANIE: *(Bekijkt de foto)* Zo op het eerste gezicht, nee... en op het tweede gezicht ook niet.

RECHERCHEUR: En op het derde gezicht ook niet zeker?

MELANIE: Nee.

RECHERCHEUR: Stoort het als ik er even kom bijzitten? Ik ben ook al niet meer van de jongsten ziet u. Mijn benen willen niet zo goed meer mee.

MELANIE: Tegen wie zegt u het! En Jules zou het zeker niet goed vinden dat ik zover te voet ga hoor, maar ik ben iemand gaan bezoeken in het ziekenhuis.

RECHERCHEUR: Jules, dat is uw man neem ik aan?

MELANIE: Ja, heu... nee, eigenlijk niet. Dat is mijn grote liefde! En ik ken hem nog niet lang.

RECHERCHEUR: Sta me toe te zeggen dat dit toch niet alledaags is op uw leeftijd! Dan bent u wel één van de gelukkigigen.

MELANIE: Ja, en dan nog wel door een dom toeval.

RECHERCHEUR: Nu maakt u me toch wel erg nieuwsgierig! Oh, neemt u me niet kwalijk, dat zijn natuurlijk mijn zaken niet. Ik ben echter al enkele jaren weduwnaar en ik ben de kunst, om een andere relatie aan te gaan, al lang verleerd.

MELANIE: Oh, maar dat is geen geheim hoor. Eigenlijk ging dat allemaal heel simpel. Dat kwam zo; drie jaar geleden, liet ik Kabaske buiten.

RECHERCHEUR: Kabaske?

MELANIE: Ja, mijn hondje. En ik zal het nooit vergeten...Gelukkig was zijn leiband lang genoeg of ik had er ook mee onder gelegen!

RECHERCHEUR: Onder Kabaske?

MELANIE: Néé, onder die auto! Verschrikkelijk! Hij lag op straat en hij bewoog niet meer!

RECHERCHEUR: Wat erg om zo je hondje te moeten verliezen! Maar u ging me toch vertellen hoe u aan Jules...

MELANIE: Wel, Jules zat achter het stuur van die auto, samen met zijn dochter. Zij heeft dan Kabaske naar binnen gedragen en ik heb geweend meneer!

RECHERCHEUR: Dat kan ik geloven!

MELANIE: Kabaske was mijn enig gezelschap moet u weten.

RECHERCHEUR: Wat erg voor u!

MELANIE: En Jules was zo vriendelijk en vol medelijden! Hij zei: "Amaai, wat woont u hier mooi! En zo helemaal alleen?" En ik zei: "Met Kabaske meneer". En toen zei Elfke...

RECHERCHEUR: Elfke?

MELANIE: Zijn dochter! Ze zei: "Eigenlijk is dat allemaal onze schuld dat u nu zoveel verdriet hebt, mevrouw." Maar wij gaan dat goed maken!"

RECHERCHEUR: Hebben ze een ander hondje gekocht?

MELANIE: Nee, maar Jules zei: "Als u het goed vindt blijven we een paar dagen logeren, want u bent nu helemaal niet in staat om alleen te blijven met al uw verdriet!"

RECHERCHEUR: U hebt toch wel nee gezegd hoop ik?

MELANIE: En waarom? Het waren zo'n vriendelijke mensen en ik voelde het, ze meenden het echt! Ik heb dat dan ook in dank aanvaard!
En toen is heel mijn leven veranderd...

RECHERCHEUR: Dat kan ik me voorstellen!

MELANIE: En een paar dagen later zei Jules tegen mij: "Melanie...dat is me nog nooit overkomen...ik moet u iets bekennen..."

RECHERCHEUR: Een misdaad?

MELANIE: Bijlange niet! Jules zei: “Melanie, vanaf het eerste moment dat ik u zag was dat liefde op het eerste gezicht!”

RECHERCHEUR: D...Dat kan ik ... me voorstellen...

MELANIE: U kunt wel denken hoe ik me voelde nietwaar? Dat had nog nooit een man tegen mij gezegd!

RECHERCHEUR: Nog nooit?

MELANIE: Nee, ik ben altijd deftig gebleven meneer en nooit getrouwd geweest.

RECHERCHEUR: En wat hebt u toen gezegd?

MELANIE: Ik kon hem natuurlijk eerst niet geloven, maar toen zei Jules nog tegen mij: “Als ik bij u kan blijven, dan is dat toch DE oplossing voor mij en mijn dochter?”

RECHERCHEUR: Oplossing? Heeft hij dan geen vrouw?

MELANIE: Dat zit zo. Vroeger had Jules een fabriek met daarnaast een prachtige villa.

RECHERCHEUR: Dan is hij rijk?

MELANIE: Heel rijk! Maar zijn vrouw, die had te doen met zijn vennoot. En toen Jules daarachter kwam, heeft hij de fabriek en zijn villa aan zijn vennoot verkocht en die is dan vertrokken met de vrouw van Jules.

RECHERCHEUR: Weggegaan met zijn vrouw? En waar zijn die dan nu?

MELANIE: Jules zegt dat zijn vrouw overleden is aan liefdesverdriet voor die vennoot, want die heeft haar in de steek gelaten.

RECHERCHEUR: Overleden aan liefdesverdriet...ja, ja...

MELANIE: Ik kan dat begrijpen hoor, want zoals ik nu verliefd ben op Jules! En zonder Kabaske was ik toch ook maar alleen geweest...Och meneer, Jules is zo'n schat!

RECHERCHEUR: En die dochter, klikte dat zo meteen tussen jullie?

MELANIE: Dat zou ik geloven! Eén zaak is wel jammer dat Elfke zo sukkelt met haar gezondheid.

RECHERCHEUR: Op zo'n jonge leeftijd?

MELANIE: Ja dat arme kind zit vol angsten. 's Nachts durft ze zelfs niet alleen te blijven, dan moet Jules erbij zijn, anders slaapt ze niet!

RECHERCHEUR: Het zijn nu wel mijn zaken niet, maar brengt dat dan geen moeilijkheden in ... heu... jullie nog zo prille relatie?

MELANIE: Maar meneer, op mijn leeftijd! Jules is nu wel 15 jaar jonger, maar ik heb dat met hem uitgepraat en bovendien is het maar tijdelijk, zegt Jules. Ze heeft dat nog gehad.

RECHERCHEUR: Heeft ze dat nog gehad? Ja, ja...

MELANIE: Wat je voor z'on schaapje niet allemaal zou doen hé.

RECHERCHEUR: Zeg dat wel!

MELANIE: Tweemaal per week moet Jules met haar naar de spi...de pisé ...

RECHERCHEUR : De psychiater.

MELANIE: Ja, ze moeten er om 8 uur 's morgens zijn en het is al gebeurd dat ze pas om 3 uur 's nachts thuis waren! Zoveel volk zit daar altijd zegt Jules!

RECHERCHEUR: Ja, als je zoiets voor je dochter over hebt!

MELANIE: En tweemaal per jaar moet Jules met haar naar het zuiden voor de zon. Ze heeft n. l. ook nog zwaar reumatiek!

RECHERCHEUR: Reumatiek ook nog? Och arme...

MELANIE: Ja, dat is ook de reden waarom ze in het huishouden niets kan doen zegt Jules.

RECHERCHEUR: Zegt Jules dat?

MELANIE: En bukken, dat kan dat schaapje ook al niet. Ze heeft een heel zwakke rug!

RECHERCHEUR: Als ik het zo hoor, dan lijkt dat meisje me wel een echt wrak! Dan zijn die twee wel met hun...gat in de boter gevallen!

MELANIE: Och meneer, ze zijn zo lief voor mij! En alle dagen kook ik speciaal voor Elfke. Ze is zo mager als een panlat en ze eet als en vogeltje!

RECHERCHEUR: Waarom moet JIJ voor haar koken?

MELANIE: Vanwege de dampen! Elfke heeft nog astma ook! Ze kan er absoluut niet tegen!

RECHERCHEUR: Astma ook nog?

MELANIE: Ja, daarvoor gaat Jules één keer per jaar met haar naar de bergen. Voor de goede lucht, verstaat u?

RECHERCHEUR: Ik versta dat maar al te goed!

MELANIE: En zo op het eerste gezicht ziet men daar niets aan hoor, ze heeft precies gezondheid te koop!

RECHERCHEUR: Ja, het kan bedriegen!

MELANIE: Maar Jules zegt, als ze al die goede zorgen niet moest hebben, ze eruit zou zien als een zombie!

RECHERCHEUR: Als een zombie?

MELANIE: Dat wil een mens toch niet op zijn geweten nietwaar meneer?

RECHERCHEUR: Zeker niet! Zeg maar waarom gaat u niet mee op reis?

MELANIE: Och meneer, dat vliegtuig, dat is niets meer voor mij! En als het nu nog voor vakantie was...Maar het is tenslotte toch voor de gezondheid van Elfke, nietwaar? En Jules offert zich daar helemaal voor op! Zo plezant is het voor hem nu ook weer niet!

RECHERCHEUR: Ik begin die Jules van u met de minuut interessanter te vinden!

MELANIE: Het heeft me allemaal al wel heel veel geld gekost, want mijne Jules zegt, dat ze daar in het buitenland wel een ziekenfonds hebben, maar niet voor astma -en reumapatiënten.

RECHERCHEUR: Maar mevrouwetje...

MELANIE: Zeg maar Melanie.

RECHERCHEUR: Heu...maar Melanie, het zijn eigenlijk mijn zaken niet, maar moet u dat allemaal betalen? Die Jules van u, die is toch rijk?

MELANIE: Ja, maar dat zit zo. Hij heeft inderdaad heel veel geld, maar dat heeft hij allemaal op langere termijn belegd, zodat het heel veel zal opbrengen zegt hij.

RECHERCHEUR: Dat zegt hij...

MELANIE: En later is het dan toch allemaal voor mij, zegt Jules.

RECHERCHEUR: Maar ondertussen geraakt toch al uw geld op?

MELANIE: Och meneer, ik heb niet zoveel nodig. Wanneer ik genoeg heb voor mijn hobby dan ben ik al tevreden.

RECHERCHEUR: Hebt u nog een hobby?

MELANIE: Ja, al jaren verzamel ik krantenknipsels, die ik dan sorteer.

RECHERCHEUR: Interessant!

MELANIE: Zo zitten de gebroken benen bij elkaar, de moorden, de diefstallen en alles volgens plaats en data van gebeuren.

RECHERCHEUR: Een hele boekhouding zeker?

MELANIE: Vraag me maar wie er een been heeft gebroken, waar en wanneer en ik weet het allemaal uit mijn hoofd!

RECHERCHEUR: Dat is knap!

MELANIE: En Kabaske die hielp me. Als ik b.v. zei: “Voilà, dat is er één voor moordzaken”, dan legde hij dat meteen in de juiste doos!

RECHERCHEUR: Slim beestje!

MELANIE: Onlangs had ik nog een krant, waarop de foto stond van een man die werd gezocht voor moord op zijn vrouw. Hij was er met zijn secretaresse vandoor!

RECHERCHEUR: Daar herinner ik me ook iets van.

MELANIE: Ik zei nog tegen Jules: “Je moet maar durven, met zo’n snotneus er vanonder trekken!” De leeftijd van ons Elfke meneer! En nog wel, nadat hij zijn eigen vrouw heeft vermoord!

RECHERCHEUR: Sommige mannen zijn inderdaad tot alles in staat!

MELANIE: En toen zei ik ook nog: “Kijk eens, die man lijkt op jou!” “Oh!” zei Jules, “Wat een toeval! Maar als jij dat vindt Melanie, dan kunnen dat ook nog andere mensen denken!” En sindsdien heeft hij een baard en een snor laten groeien, kwestie van niet te worden lastiggevallen begrijpt u?

RECHERCHEUR: Dat is heel slim bekeken!

MELANIE: Ja, want Jules wordt graag met rust gelaten. Wanneer er b.v. iemand aanbelt zegt hij altijd: “Melanie, ik ben er niet hé!”

RECHERCHEUR: Wil hij geen mensen zien?

MELANIE: Nee, hij is een beetje mensenschuw denk ik. Hij vreest dat hij mensen zal tegenkomen, die hem kennen en hem op die manier doen herinneren aan zijn vrouw. Hij heeft dat verdriet nog altijd niet verwerkt!

RECHERCHEUR: Dat kan soms lang duren. Vooral gezien de omstandigheden, waarop ze is verdwenen...

MELANIE: Oei, maar nu zit ik hier toch wel veel te lang te praten! Jules zal niet weten waar ik blijf!

RECHERCHEUR: Het was anders wel gezellig! Zou u het erg vinden om uw collectie krantenknipsels eens te tonen?

MELANIE: Met alle plezier! U bent de eerste die zich daaraan interesseert! Jules zal dat voor één keer wel niet erg vinden dat ik iemand meebreng. Bovendien lijkt u mij helemaal niet het type om Jules met zijn gelijkenis van die foto lastig te vallen...

RECHERCHEUR: Waarom zou ik dat doen?

MELANIE: Kom dan gaan we. Onderweg zal ik u nog wat meer uitleg geven over de wijze waarop ik alles heb gesorteerd. Ik heb b.v. een speciale lijst van alle moorden en ongevallen, die gebeurd zijn in de vorige eeuw en....

(Gaan samen al pratend af.)

EINDE